

dem, som selv havde opgivet sig som hørende til Folkekirken.

Forholdet med Hensyn til Sognebaandsløserne, saaledes som det her er kommet frem, har jeg ikke noget imod; men jeg ser de Vanskeligheder — og dem faar man at føle alle Vegne, hvor der er Valgmenigheder —, der ligge i, at de paa den Maade komme til at indtræde som organiseret Led i Sogne- menigheden, hvad de jo ellers ikke ere.

I § 6, første Stykke, staar der, at første Gang Valgbestyrelsen skal træde i Virksomhed, skal den bestaa af „Sognepræsten eller den Præst, der i Henhold til foranstaaende i hans Sted skal være Medlem af Menighedsraadet; og to af ham valgte Menighedsmedlemmer”. Jeg vilde foretrække, at det var Sogneraadet, der udpegede disse Medlemmer. Det er af kirkelige Hensyn, saaledes som de kunne være adskillige Steder. Jeg tillægger det ikke nogen særdeles stor Betydning, men jeg tror, det var bedre, at det var en uheldet, der udpegede disse Medlemmer.

I fjerde Stykke omtales Bekendtgørelse fra Prædikestolen. Det er for Resten noget, der kommer frem gentagne Gange i forskellige Paragraffer, saaledes i § 11 og i § 19. Jeg vil henstille, hvis man i det hele taget skal bevare denne Kundgørelsesmaade, hvad der maaske kan være rigtigt netop over for denne Slags Forhold, at Kundgørelsen saa ogsaa sker i Valgmenigheden. Jeg finder det ganske naturligt, naar den er indenfor Sognet, naar Medlemmerne faktisk have deres Bopæl der, naar den i mange Tilfælde benytter den samme Kirke som Sogne- menigheden, og den anerkendes som et Led af Folkekirken. Jeg henleder Opmærksomheden derpaa, for at det eventuelle Udvalg og den ærede Minister kunne sørge for, at dette bliver præciseret saa bestemt, at der ikke kan tages fejl af det.

Jeg havde Lyst til at gøre endnu en Bemærkning til denne Paragraf. Der staar i ottende Stykke, at Stridsspørgsmaal kunne indankes til Afgørelse ved Domstolene. Naar jeg nævner det, er det blot for at gøre den simple Bemærkning, at det forekommer mig at være det stærkeste, tydeligste og absolutte Vidnesbyrd om, at de her omhandlede Sager ere borgerlige Sager og ikke andet.

I § 6 findes ogsaa, i niende Stykke, en Bestemmelse, som mange ærede Medlemmer have udtalt sig om, nemlig om, hvad der skal lægges Menigheden paa Sinde fra Prædikestolen, før de gaa til Valg. Her skønner jeg ikke rettere, end at det ærede

Medlem for Aalborg Amts 1ste Valgkreds (S. Frøderiksen), der udtalte sig saa stærkt derimod, har Ret i, at det bør man helst lade Præsten om. Jeg ønsker i Grunden, at det helt var bortfaldet, men skal man endelig have det, da vilde jeg hellere foretrække, at det kom til at lyde saaledes, at det, der skulde siges og siges offentligt, skulde være blot dette, at det er Lovens Forudsætning, at der vælges saadanne Mænd og Kvinder, som have et godt Lov. Jeg tror absolut, man maa tage Tilsætningen „kristelig Erfaring og kirkeligt Sindelag“ ud, for hvem skal dømme om, hvem der har kristelig Erfaring og kirkeligt Sindelag? Det ærede Medlem, jeg nævnte, skildrede jo i Gaar ret stærkt sin Opfattelse af, hvordan det kunde komme til at virke under visse Forhold.

Med Hensyn til § 7 kommer jeg til en Bestemmelse, der svarer til, hvad jeg før udtalte om et andet Punkt. Det er, naar det hedder, at „en Udskrift af Forhandlingsbogen indsendes snarest af Valgbestyrelsens Formand gennem Provsten til Biskoppen”; der vil jeg have: „gennem Provsten og Biskoppen til Ministeriet”, i det jeg i det hele taget vil have præciseret alle Vegne, at det er Ministeriet, som har den endelige Afgørelse; det er der, man skal søge hen angaaende alle de Forhold, som der her er Tale om. Det samme gælder med Hensyn til § 8, sidste Linie: „I begge disse Tilfælde” — det er; naar der er Tale om, at nogen ønsker at udtræde af Menighedsraadet eller skal udelukkes af dette, fordi han ikke længere opfylder Betingelserne for at være i Menighedsraadet — „har vedkommende Adgang til at indanke Sagen for Biskoppen”. Der vil jeg ogsaa, at der absolut skal tilføjes, at Sagen kan gaa til Ministeriets Afgørelse.

Ja, der er jo fra flere Sider fremsat Bemærkninger med Hensyn til Slutningen af § 9 om, at „ved Udfyldningsvalg skulde de ved sidste Valg affattede Valglisten benyttes”. Jeg mener ogsaa, at de kunne under visse Omstændigheder træffe at være lovlige gamle, men det skal jeg nu ikke insistere saa stærkt paa i Overensstemmelse med de mange, der have udtalt sig i denne Retning. Saa hedder det i § 11, første Stykke: „Første Gang efter Valg sammenkaldes Menighedsraadet af Sognepræsten eller af den Præst, der i hans Sted skal være Medlem af Raadet”. Der synes jeg, det var naturligt, at man benyttede den Fremgangsmaade, som man ogsaa benytter her i Rigsdagen, at det var det først valgte Medlem, som sammenkaldte til et saadant